

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Titlul actului UE: Directiva (UE) 2024/1069 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică („acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 2024/1069 din 16 aprilie 2024, nr. CELEX: 32024L1069		
2	Titlul proiectului de act normativ național: Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (combaterea procedurilor judiciare abuzive împotriva mobilizării publice)		
3	Gradul general de compatibilitate: Compatibil		
4	Autoritatea și persoana responsabilă: Victor KALUGHIN, consultant principal, Direcția elaborare acte normative, Ministerul Justiției		
5	Data întocmirii: 26 martie 2026		
Actul Uniunii Europene 6	Proiectul de lege 7	Gradul de compatibilitate 8	Observații 9
<i>CAPITOLUL I</i> Dispoziții generale <i>Articolul 1</i> Obiect Prezenta directivă prevede garanții împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive în litigiile civile cu implicații transfrontaliere inițiate împotriva persoanelor fizice și juridice ca urmare a implicării acestora în acțiuni de mobilizare publică.	LEGEA NR. 64/2010 CU PRIVIRE LA LIBERTATEA DE EXPRIMARE [...] Secțiunea a 3-a Cererile vădit neîntemeiate și procedurile judiciare abuzive împotriva mobilizării publice Subsecțiunea 1 Dispoziții generale Articolul 34. Obiectul și domeniul de aplicare (1) Prezenta secțiune prevede garanții împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive în litigiile civile inițiate împotriva persoanelor fizice sau juridice	Compatibil	

	ca urmare a implicării acestora în acțiuni de mobilizare publică.		
<p><i>Articolul 2</i></p> <p>Domeniul de aplicare</p> <p>Prezenta directivă se aplică acțiunilor civile sau comerciale cu implicații transfrontaliere care fac obiectul unei proceduri civile, inclusiv procedurilor care au ca obiect măsuri provizorii și asigurătorii și cereri reconvenționale, indiferent de natura instanței. Aceasta nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă și nici în ceea ce privește răspunderea statului pentru acțiuni sau omisiuni în cadrul exercitării autorității publice (acta iure imperii). Prezenta directivă nu se aplică în materie penală sau de arbitraj și nu aduce atingere dreptului procesual penal.</p>	<p>(2) Prezenta secțiune se aplică acțiunilor civile care fac obiectul unei proceduri civile, inclusiv cererilor reconvenționale și procedurilor care au ca obiect măsuri de asigurare.</p> <p>[...]</p> <p>(4) Prezenta secțiune nu se aplică:</p> <p>a) procedurilor de contencios administrativ;</p> <p>b) procedurilor reglementate de:</p> <p>1) Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești;</p> <p>2) Legea nr. 87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești;</p> <p>c) arbitrajului;</p> <p>d) proceselor penale, inclusiv acțiunilor civile din cadrul proceselor penale.</p>	Compatibil	
<p><i>Articolul 3</i></p> <p>Cerințe minime</p> <p>(1) Statele membre pot introduce sau menține dispoziții mai favorabile pentru a proteja persoanele implicate în acțiuni de mobilizare publică împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive inițiate împotriva mobilizării publice în materie civilă, inclusiv dispoziții naționale prin care sunt stabilite garanții procesuale mai eficiente privind dreptul la libertatea de exprimare și de informare.</p> <p>(2) Punerea în aplicare a prezentei directive nu poate în niciun caz să constituie un motiv de</p>	<p><i>Prezentul proiect de lege stabilește dispoziții mai favorabile decât cele prevăzute de directivă, în special sub aspectul extinderii domeniului de aplicare la litigiile interne.</i></p>	Compatibil	

<p>diminuare a nivelului garanțiilor deja acordate de statele membre în domeniile reglementate de prezenta directivă.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 4</i> Definiții</p> <p>În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:</p>	<p style="text-align: center;">LEGEA NR. 64/2010 CU PRIVIRE LA LIBERTATE DE EXPRIMARE</p> <p style="text-align: center;">[...]</p> <p>Articolul 2. Noțiuni principale Termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificații:</p>	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>	
<p>1. „mobilizare publică” înseamnă efectuarea oricărei declarații sau desfășurarea oricărei activități de către persoane fizice sau juridice, în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, a libertății artelor și științelor sau a libertății de întrunire și de asociere, precum și acțiunile pregătitoare, de sprijinire sau de asistență direct legate de acestea, și care privește o chestiune de interes public;</p>	<p><i>mobilizare publică</i> – efectuarea oricărei declarații sau desfășurarea oricărei activități de către persoane fizice sau juridice, în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, a libertății artelor și științelor sau a libertății de întrunire și de asociere, precum și acțiunile pregătitoare, de sprijinire sau de asistență direct legate de acestea, și care privește o chestiune de interes public;</p>	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>	
<p>2. „chestiune de interes public” înseamnă orice aspect care afectează publicul într-o asemenea măsură încât acesta poate avea un interes legitim față de respectiva chestiune, în domenii precum:</p> <p>(a) drepturile fundamentale, sănătatea publică, siguranța, mediul sau clima;</p> <p>(b) activitățile unei persoane fizice sau juridice care este o persoană publică din sectorul public sau privat;</p> <p>(c) chestiunile examinate de un organ legislativ, executiv sau judiciar sau orice alte proceduri oficiale;</p> <p>(d) acuzațiile de corupție, fraudă, sau referitoare la orice altă infracțiune, sau la contravenții în legătură cu astfel de fapte;</p>	<p><i>interes public</i> – interes al societății (și nu simpla curiozitate a indivizilor) față de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părți a ei;</p>	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>	

<p>(e) activitățile menite să protejeze valorile consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, inclusiv protecția proceselor democratice împotriva ingerințelor nejustificate, în special prin combaterea dezinformării;</p>			
<p>3. „proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice” înseamnă proceduri judiciare care nu sunt inițiate pentru a invoca sau a exercita în mod real un drept, ci au ca scop principal prevenirea, restricționarea sau sancționarea mobilizării publice, exploatând adesea un dezechilibru de putere între părți, și în cadrul cărora sunt formulate cereri neîntemeiate. Indicii ale unui astfel de scop includ, de exemplu:</p> <p>(a) natura disproporționată, excesivă sau nerezonabilă a cererii sau a unei părți a acesteia, inclusiv valoarea excesivă a litigiului;</p> <p>(b) existența unor proceduri multiple inițiate de reclamant sau de părți asociate acestuia în legătură cu chestiuni similare;</p> <p>(c) acțiuni de intimidare, hărțuire sau amenințări din partea reclamantului sau a reprezentanților reclamantului, înainte sau în timpul procedurilor, precum și conduita similară a reclamantului în cazuri similare sau concurente;</p> <p>(d) utilizarea cu rea-credință a unor tactici procedurale precum întârzierea procedurilor, alegerea frauduloasă sau abuzivă a unei instanțe mai favorabile sau renunțarea cu rea-credință la judecată într-o etapă ulterioară a procedurilor.</p>	<p><i>proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice</i> – proceduri judiciare care nu sunt inițiate pentru a invoca sau a exercita în mod real un drept, ci au ca scop principal prevenirea, restricționarea sau sancționarea mobilizării publice, și în cadrul cărora sunt formulate cereri neîntemeiate. Indicii ale unui astfel de scop sunt, în special:</p> <p>a) existența unui dezechilibru de putere între părți;</p> <p>b) natura disproporționată, excesivă sau nerezonabilă a cererii sau a unei părți a acesteia, inclusiv valoarea excesivă a litigiului;</p> <p>c) existența unor proceduri multiple inițiate de reclamant sau de părți asociate acestuia în legătură cu chestiuni similare;</p> <p>d) acțiuni de intimidare, hărțuire sau amenințări din partea reclamantului sau a reprezentanților reclamantului, înainte sau în timpul procedurilor, precum și conduita similară a reclamantului în cazuri similare sau concurente;</p> <p>e) utilizarea cu rea-credință a unor tactici procedurale precum întârzierea procedurilor, alegerea frauduloasă sau abuzivă a unei instanțe mai favorabile sau renunțarea cu rea-credință la judecată într-o etapă ulterioară a procedurilor.</p>	<p>Compatibil</p>	

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 5</i></p> <p>Chestiuni cu implicații transfrontaliere</p> <p>(1) În sensul prezentei directive, se consideră că o chestiune are implicații transfrontaliere, cu excepția cazului în care părțile au domiciliul în același stat membru în care se află sediul instanței sesizate și toate celelalte elemente relevante în cauză se află în statul membru respectiv.</p> <p>(2) Domiciliul se stabilește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.</p>	<p>Prezentul proiect de lege stabilește dispoziții mai favorabile decât cele prevăzute de directivă, în special sub aspectul extinderii domeniului de aplicare la litigiile interne.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p style="text-align: center;"><i>CAPITOLUL II</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Norme comune privind garanțiile procesuale</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Articolul 6</i></p> <p>Cereri de garanții procesuale</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care sunt inițiate proceduri judiciare împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, persoanele respective pot formula, în conformitate cu dreptul intern, o cerere având ca obiect:</p> <p>(a) o garanție, astfel cum se prevede la articolul 10;</p> <p>(b) respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate, astfel cum se prevede în capitolul III;</p> <p>(c) remedii în caz de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, astfel cum se prevede în capitolul IV.</p>	<p>Articolul 35. Cererile de garanții procesuale</p> <p>(1) În cazul unei proceduri judiciare pornite împotriva unei persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării în acțiuni de mobilizare publică, pârâtul poate formula o cerere având ca obiect:</p> <p>a) depunerea unei cauțiuni, în conformitate cu art. 37;</p> <p>b) respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate, în conformitate cu subsecțiunea a 2-a;</p> <p>c) remedii în caz de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, în conformitate cu subsecțiunea a 3-a.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(2) Statele membre pot stabili ca măsurile privind garanțiile procesuale prevăzute în capitolele III și IV să poată fi luate din oficiu de instanța sesizată în cauză.</p>	<p>Articolul 40. Respingerea rapidă din oficiu</p> <p>În cazul în care, la etapa pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, instanța de judecată apreciază că există indicii privind caracterul vădit neîntemeiat al cererii, aceasta pune din</p>	<p>Compatibil</p>	

	<p>oficiu în discuția părților chestiunea respingerii rapide a cererii și acordă reclamantului un termen de cel mult 15 zile pentru prezentarea poziției. Prevederile art. 39 se aplică în mod corespunzător.</p> <p>[...]</p> <p>Articolul 43. Amenda</p> <p>(1) În cazul în care instanța de judecată constată caracterul abuziv al procedurii judiciare împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, aceasta aplică reclamantului o sancțiune pecuniară sub formă de amendă, de la 20 la 5 000 de unități convenționale, indiferent dacă aplicarea acesteia a fost solicitată sau nu de pârât.</p>		
<p><i>Articolul 7</i></p> <p>Soluționarea cu celeritate a cererilor de garanții procesuale</p> <p>(1) Statele membre asigură faptul că cererile formulate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) literele (a) și (b) sunt soluționate cu celeritate, în conformitate cu dreptul intern, ținând seama de circumstanțele cauzei, de dreptul la o cale de atac eficientă și de dreptul la un proces echitabil.</p> <p>(2) Statele membre asigură faptul că cererile formulate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (c) pot fi soluționate de asemenea cu celeritate, în cazul în care este posibil, în conformitate cu dreptul intern, ținând seama de circumstanțele cauzei, de dreptul la o cale de atac eficientă și de dreptul la un proces echitabil.</p>	<p>Articolul 35. Cererile de garanții procesuale</p> <p>[...]</p> <p>(2) Cererile prevăzute de alin. (1) se judecă de urgență și în mod prioritar.</p>	<p>Compatibil</p>	

<p style="text-align: center;"><i>Articolul 8</i></p> <p style="text-align: center;">Modificarea ulterioară a cererilor sau a actelor de procedură</p> <p>Statele membre asigură faptul că, în cadrul procedurilor judiciare inițiate împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, nicio modificare ulterioară a cererilor sau a actelor de procedură efectuată de reclamant, inclusiv retragerea cererilor, nu aduce atingere posibilității ca pârâtul să solicite remediile prevăzute în capitolul IV, în conformitate cu dreptul intern.</p> <p>Primul paragraf nu aduce atingere articolului 6 alineatul (2).</p>	<p>Articolul 35. Cererile de garanții procesuale [...]</p> <p>(3) Renunțarea totală sau parțială la acțiune, modificarea temeiului sau obiectului acțiunii, precum și mărirea sau micșorarea cuantumului pretențiilor din acțiune nu împiedică aplicarea remediilor prevăzute în subsecțiunea a 3-a.</p>	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>	
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 9</i></p> <p style="text-align: center;">Susținerea pârâtului în cadrul procedurii judiciare</p> <p>Statele membre se asigură că o instanță sesizată cu o procedură judiciară inițiată împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică poate accepta ca asociații, organizații, sindicate și alte entități care au, în conformitate cu criteriile prevăzute de dreptul lor intern, un interes legitim în protejarea sau promovarea drepturilor persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică să poată susține pârâtul, cu aprobarea acestuia, sau să poată furniza informații în cadrul procedurii respective în conformitate cu dreptul intern.</p>	<p>Articolul 36. Susținerea pârâtului în cadrul procedurii judiciare</p> <p>În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, asociațiile obștești, sindicatele și alte entități, constituite potrivit legii, care au un interes legitim în apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică, pot sprijini apărarea pârâtului, cu acordul acestuia, sau pot depune înscrisuri.</p>	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>	
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 10</i></p> <p style="text-align: center;">Garanția</p> <p>Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor judiciare inițiate împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a</p>	<p>Articolul 37. Cauțiunea</p> <p>(1) În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, la cererea motivată a pârâtului, instanța de judecată</p>	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>	

<p>implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, instanța sesizată poate, fără a aduce atingere dreptului de acces la justiție, să oblige reclamantul să asigure o garanție pentru acoperirea cheltuielilor de judecată estimate, care pot include cheltuielile de reprezentare juridică suportate de pârât și, în cazul în care se prevede astfel în dreptul intern, despăgubiri.</p>	<p>poate să îl oblige pe reclamant la depunerea unei cauțiuni care să acopere cheltuielile de judecată estimate și să asigure plata de despăgubiri pentru repararea prejudiciului potențial cauzat prin introducerea cererii de chemare în judecată sau a cererii reconvenționale.</p> <p>(2) Încheierea de admitere a cererii prevăzute la alin. (1) poate fi atacată odată cu fondul, iar cea de respingere a cererii poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a emis cu citarea părților la proces, sau de la comunicare, dacă s-a emis fără citarea lor.</p> <p>(3) În cazul în care cauțiunea nu a fost depusă în termenul stabilit de instanța de judecată, aceasta este obligată să dispună scoaterea cererii de pe rol.</p> <p>(4) Prin hotărârea asupra fondului cauzei, instanța dispune, dacă este cazul, și cu privire la restituirea totală sau parțială a cauțiunii.</p>		
<p style="text-align: center;"><i>CAPITOLUL III</i> Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate</p> <p style="text-align: center;"><i>Articolul 11</i> Respingerea rapidă</p> <p>Statele membre se asigură că instanțele pot respinge, după o examinare corespunzătoare a cauzei, cererile formulate împotriva mobilizării publice ca vădit neîntemeiate cât mai devreme posibil în cursul procedurii, în conformitate cu dreptul intern.</p>	<p style="text-align: center;">Subsecțiunea a 2-a Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate</p> <p style="text-align: center;">Articolul 38. Cererea de respingere rapidă</p> <p>(1) Pârâtul poate, până la începerea dezbaterilor judiciare în primă instanță, să ceară respingerea rapidă a cererii de chemare în judecată sau a cererii reconvenționale ca vădit neîntemeiată.</p> <p>(2) Cererea de respingere rapidă trebuie să cuprindă o expunere a circumstanțelor din care rezultă că cererea de chemare în judecată sau cererea reconvențională are legătură cu implicarea pârâtului în acțiuni de mobilizare publică.</p>	Compatibil	

(3) Pârâțul nu este obligat să probeze netemeinicia pretențiilor reclamantului.

Articolul 39. Procedura de examinare a cererii de respingere rapidă

(1) Procedura cu privire la cererea de respingere rapidă este scrisă.

(2) Instanța de judecată poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Instanța de judecată poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) Instanța de judecată comunică reclamantului cererea de respingere rapidă și înscrisurile anexate, precum și îi oferă un termen de cel mult 15 zile pentru prezentarea poziției în scris.

(4) Reclamantului îi revine sarcina de a dovedi că cererea de chemare în judecată nu este în mod vădit neîntemeiată. În acest scop, reclamantul trebuie să arate motivele de fapt și de drept, precum și să indice probele pe care se întemeiază, pentru a-i permite instanței să aprecieze dacă cererea de chemare în judecată sau cererea reconvențională este sau nu vădit neîntemeiată.

(5) Neprezentarea poziției de către reclamant nu împiedică instanța în examinarea cererii de respingere rapidă.

	<p>(6) Instanța soluționează cererea de respingere rapidă și pronunță soluția într-un termen de cel mult o lună de la data depunerii cererii.</p> <p>(7) În cazul în care se constată caracterul vădit neîntemeiat al cererii de chemare în judecată sau al cererii reconvenționale, instanța o respinge, total sau parțial, printr-o hotărâre care poate fi atacată cu apel.</p> <p>(8) În cazul în care cererea de respingere rapidă este neîntemeiată, instanța o respinge, total sau parțial, printr-o încheiere, care poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării.</p> <p>Articolul 40. Respingerea rapidă din oficiu În cazul în care, la etapa pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, instanța de judecată apreciază că există indicii privind caracterul vădit neîntemeiat al cererii, aceasta pune din oficiu în discuția părților chestiunea respingerii rapide a cererii și acordă reclamantului un termen de cel mult 15 zile pentru prezentarea poziției. Prevederile art. 39 se aplică în mod corespunzător.</p>		
<p><i>Articolul 12</i> Respingerea rapidă</p> <p>(1) Sarcina probei cu privire la temeinicia cererii revine reclamantului care a introdus acțiunea.</p> <p>(2) Statele membre asigură faptul că, în cazul în care pârâtul a solicitat respingerea rapidă a cererii, reclamantul este cel care trebuie să își motiveze cererea de chemare în judecată, pentru a-i permite instanței să aprecieze dacă aceasta este sau nu vădit neîntemeiată.</p>	<p>Articolul 39. Procedura de examinare a cererii de respingere rapidă</p> <p>[...]</p> <p>(3) Instanța de judecată comunică reclamantului cererea de respingere rapidă și înscrisurile anexate, precum și îi oferă un termen de cel mult 15 zile pentru prezentarea poziției în scris.</p> <p>(4) Reclamantului îi revine sarcina de a dovedi că cererea de chemare în judecată nu este în mod vădit neîntemeiată. În acest scop,</p>	<p>Compatibil</p>	

	reclamantul trebuie să arate motivele de fapt și de drept, precum și să indice probele pe care se întemeiază, pentru a-i permite instanței să aprecieze dacă cererea de chemare în judecată sau cererea reconvențională este sau nu vădit neîntemeiată.		
<p><i>Articolul 13</i> Căi de atac</p> <p>Statele membre se asigură că o hotărâre prin care se admite solicitarea de respingere rapidă a cererii în temeiul articolului 11 poate face obiectul unei căi de atac.</p>	<p>Articolul 39. Procedura de examinare a cererii de respingere rapidă</p> <p>[...]</p> <p>(7) În cazul în care se constată caracterul vădit neîntemeiat al cererii de chemare în judecată sau al cererii reconvenționale, instanța o respinge, total sau parțial, printr-o hotărâre care poate fi atacată cu apel.</p> <p>(8) În cazul în care cererea de respingere rapidă este neîntemeiată, instanța o respinge, total sau parțial, printr-o încheiere, care poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării.</p>	Compatibil	
<p><i>CAPITOLUL IV</i> Remedii în cazul unei proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice</p> <p><i>Articolul 14</i> Obligarea la plata cheltuielilor de judecată</p> <p>(1) Statele membre se asigură că un reclamant care a inițiat o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice poate fi obligat să suporte toate tipurile de cheltuieli de judecată care pot fi acordate în temeiul dreptului intern, inclusiv cheltuielile integrale de reprezentare juridică suportate de pârât, cu excepția cazului în care cuantumul acestor cheltuieli este excesiv.</p>	<p>Subsecțiunea a 3-a Remediile în cazul procedurilor judiciare abuzive împotriva mobilizării publice</p> <p>Articolul 41. Cheltuielile de judecată</p> <p>În cazul în care instanța de judecată constată caracterul abuziv al procedurii judiciare împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, aceasta, la cererea pârâtului, obligă reclamantul la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă nr. 225/2003.</p>	Compatibil	

<p>(2) În cazul în care dreptul intern nu garantează plata integrală a cheltuielilor de reprezentare juridică care depășesc cuantumul stabilite în lista onorariilor stabilite prin lege, statele membre se asigură că aceste cheltuieli sunt acoperite integral, cu excepția cazului în care cuantumul acestora este excesiv, prin alte mijloace disponibile în temeiul dreptului intern.</p>			
<p><i>Articolul 15</i> Sanțiuni sau alte măsuri adecvate la fel de eficace Statele membre asigură faptul că instanțele sesizate cu proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice pot să impună sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare sau alte măsuri adecvate la fel de eficace, inclusiv plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit sau publicarea hotărârii judecătorești, în cazul în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, în sarcina părții care a inițiat procedura respectivă.</p>	<p>Articolul 42. Despăgubirile (1) Până la începerea dezbaterilor judiciare în primă instanță, pârâtul poate cere, printr-o acțiune reconvențională, obligarea reclamantului la repararea integrală a prejudiciului patrimonial și/sau nepatrimonial cauzat prin procedura judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice. (2) Prevederile alin. (1) nu exclud dreptul pârâtului de a solicita repararea prejudiciului printr-o acțiune civilă separată, în condițiile legii, inclusiv după soluționarea definitivă a procedurii judiciare abuzive.</p> <p>Articolul 43. Amenda (1) În cazul în care instanța de judecată constată caracterul abuziv al procedurii judiciare împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, aceasta aplică reclamantului o sancțiune pecuniară sub formă de amendă, de la 20 la 5 000 de unități convenționale, indiferent dacă aplicarea acesteia a fost solicitată sau nu de pârât. (2) O unitate convențională constituie 50 de lei. (3) Amenda se aplică, în fiecare caz, în mod eficace, proporțional și disuasiv. La stabilirea cuantumului amenzii, instanța de judecată ține</p>	<p>Compatibil</p>	

	<p>cont de toate circumstanțele relevante ale cauzei și, în special, de:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) natura și intensitatea elementelor care indică caracterul abuziv al procedurii judiciare, prevăzute la art. 2 lit. a)–e); b) impactul procedurii judiciare abuzive asupra pârâtului; c) resursele financiare disponibile ale reclamantului, în măsura în care acestea rezultă din materialele cauzei. <p>(4) Amenda se încasează din contul reclamantului și se virează în bugetul de stat.</p> <p>Articolul 44. Publicarea hotărârii judecătorești</p> <p>Instanța de judecată poate dispune, la cererea pârâtului și pe cheltuiala reclamantului, difuzarea informațiilor cu privire la hotărârea judecătorească pronunțată într-o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, în special publicarea integrală sau parțială a acesteia în mijloacele de informare în masă.</p>		
<p style="text-align: center;"><i>CAPITOLUL V</i> Protecția împotriva hotărârilor pronunțate într-o țară terță</p> <p style="text-align: center;"><i>Articolul 16</i> Motive de refuz al recunoașterii și executării unei hotărâri pronunțate într-o țară terță</p> <p>Statele membre se asigură că se refuză recunoașterea și executarea unei hotărâri pronunțate într-o țară terță în cadrul unei proceduri judiciare inițiate împotriva implicării în acțiuni de mobilizare publică a unei persoane</p>	<p style="text-align: center;">Subsecțiunea a 4-a Protecția împotriva hotărârilor judecătorești străine</p> <p>Articolul 45. Refuzul recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești străine</p> <p>Recunoașterea și/sau executarea unei hotărâri judecătorești străine, pronunțate în urma unei proceduri judiciare inițiate împotriva unei persoane fizice domiciliată în Republica Moldova sau a unei persoane juridice cu sediul în Republica Moldova ca urmare a implicării sale în</p>	Compatibil	

<p>fizice domiciliat într-un stat membru sau a unei persoane juridice cu sediul într-un stat membru în cazul în care procedura respectivă este considerată vădit neîntemeiată sau abuzivă potrivit dreptului statului membru în care se solicită o astfel de recunoaștere sau executare.</p>	<p>acțiuni de mobilizare publică, este refuzată în cazul în care procedura respectivă a fost vădit neîntemeiată ori abuzivă potrivit prezentei legi ori, după caz, pentru un alt motiv dintre cele prevăzute la art. 471 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003.</p>		
<p><i>Articolul 17</i></p> <p>Competența în ceea ce privește acțiunile legate de proceduri desfășurate în țări terțe</p> <p>(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care s-a inițiat o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice de către un reclamant cu domiciliul în afara Uniunii înaintea unei instanțe dintr-o țară terță împotriva unei persoane fizice domiciliat într-un stat membru sau a unei persoane juridice cu sediul într-un stat membru, persoana respectivă poate solicita instanțelor în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul despăgubiri pentru prejudiciul suferit și pentru cheltuielile suportate în legătură cu procedura aflată pe rolul instanței din țara terță.</p>	<p>Articolul 46. Despăgubirile</p> <p>(1) În cazul în care un reclamant cu domiciliul sau sediul într-un alt stat a inițiat, în fața unei instanțe dintr-o jurisdicție străină, o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice, îndreptată împotriva unei persoane fizice domiciliat în Republica Moldova sau a unei persoane juridice cu sediul în Republica Moldova, aceasta din urmă poate solicita instanței în a cărei circumscripție își are domiciliul sau sediul despăgubiri pentru prejudiciul suferit și pentru cheltuielile suportate în legătură cu procedura aflată pe rolul instanței străine.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>(2) Statele membre pot limita exercitarea respectivei competențe în temeiul alineatului (1) pe perioada în care procedura este încă pendinte în țara terță.</p>	<p>(2) Dacă procedura se află pe rolul instanței străine, instanța din Republica Moldova poate suspenda judecata acțiunii în despăgubiri până la pronunțarea hotărârii de către jurisdicția străină.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p><i>CAPITOLUL VI</i></p> <p>Dispoziții finale</p> <p><i>Articolul 18</i></p> <p>Relațiile cu convențiile și acordurile bilaterale și multilaterale</p> <p>Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării convențiilor și acordurilor bilaterale și multilaterale între un stat terț și Uniune sau între</p>		<p>Prevedere UE neaplicabilă</p>	

<p>un stat terț și un stat membru încheiate înainte de 6 mai 2024.</p>			
<p style="text-align: center;"><i>Articolul 19</i></p> <p style="text-align: center;">Informații și transparență</p> <p>(1) Statele membre se asigură că persoanele fizice sau juridice implicate în acțiuni de mobilizare publică menționate la articolul 6 au acces, după caz, la informații privind garanțiile procesuale și remediile disponibile și măsurile de sprijin existente, cum ar fi ajutorul public judiciar și sprijinul financiar și psihologic, dacă sunt disponibile.</p> <p>Informațiile menționate la primul paragraf includ orice informații disponibile privind campaniile de sensibilizare desfășurate, după caz, în cooperare cu organizațiile relevante ale societății civile și cu alte părți interesate.</p> <p>Aceste informații sunt furnizate într-un singur loc, într-un format ușor accesibil, prin intermediul unui canal adecvat, cum ar fi un centru de informare, un punct focal existent sau un portal electronic, inclusiv portalul european e-justiție.</p>	<p style="text-align: center;">Subsecțiunea a 5-a</p> <p style="text-align: center;">Informații și transparență</p> <p>Articolul 47. Informarea</p> <p>Oficiul Avocatului Poporului publică pe pagina web oficială informații privind garanțiile procesuale, remediile disponibile și măsurile de sprijin existente în temeiul prezentei legi, inclusiv campaniile de sensibilizare desfășurate, precum și orice alte informații relevante.</p>	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>	
<p>(2) Statele membre se asigură că asistența judiciară în cadrul procedurilor civile transfrontaliere se acordă în conformitate cu Directiva 2003/8/CE a Consiliului.</p>	<p style="text-align: center;">LEGEA NR. 198/2007 CU PRIVIRE LA ASISTENȚA JURIDICĂ GARANTATĂ DE STAT</p> <p style="text-align: center;">[...]</p> <p>Articolul 19. Persoanele care au dreptul la asistență juridică calificată</p> <p>(1) Au dreptul la asistență juridică calificată persoanele specificate la art.6, care:</p> <p>[...]</p> <p>e) au nevoie de asistență juridică în cauze contravenționale, civile și de contencios administrativ, însă nu dispun de suficiente</p>	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>	

	<p>mijloace pentru a plăti aceste servicii, cauzele fiind complexe din punct de vedere juridic sau procesual.</p> <p>Articolul 20. Acordarea asistenței juridice calificate indiferent de nivelul veniturilor Se acordă asistență juridică calificată indiferent de nivelul veniturilor: [...] k) persoanele care intenționează să depună o cerere prevăzută la art. 35 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare.</p> <p>Articolul 21. Acordarea asistenței juridice calificate în dependență de nivelul veniturilor (1) În cazurile prevăzute la art.19 alin.(1) lit. a) și e), se acordă asistență juridică calificată persoanelor al căror venit este mai mic decât salariul minim lunar pe țară stabilit de Guvern.</p>		
<p>(3) Statele membre publică, în format electronic și ușor accesibil, orice hotărâre definitivă pronunțată de instanțele lor naționale de apel sau de instanța lor supremă în legătură cu procedurile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive. Publicarea se efectuează în conformitate cu dreptul intern.</p>	<p>LEGEA NR. 514/1995 PRIVIND ORGANIZAREA JUDECĂTOREASCĂ [...]</p> <p>Articolul 10. Caracterul public al dezbaterilor judecătorești și principiul contradictorialității [...] (4) Hotărârile judecătoriailor, ale curților de apel și ale Curții Supreme de Justiție se publică pe pagina web din internet.</p>	Compatibil	
<p><i>Articolul 20</i> Colectarea de date Statele membre transmit anual Comisiei, dacă sunt disponibile, date privind cererile și hotărârile menționate în capitolele II, III, IV și V, de preferință sub formă agregată, cu privire la:</p>	<p>Subsecțiunea a 5-a Informații și transparență [...]</p> <p>Articolul 48. Colectarea de date (1) Agenția Digitalizare în Justiție și Administrare Judecătorească este responsabilă</p>	Compatibil	

<p>(a) numărul de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, inițiate în anul relevant;</p> <p>(b) numărul de proceduri judiciare, clasificate în funcție de tipul de pârâți și de reclamantți;</p> <p>(c) tipul de cereri introduse în temeiul prezentei directive.</p>	<p>de colectarea și raportarea datelor statistice cu privire la:</p> <p>a) numărul cererilor de respingere rapidă depuse;</p> <p>b) numărul cererilor de chemare în judecată sau al cererilor reconvenționale respinse ca neîntemeiate în temeiul subsecțiunii a 2-a;</p> <p>c) numărul și tipul cererilor depuse în temeiul subsecțiunilor a 3-a și a 4-a;</p> <p>d) numărul hotărârilor și deciziilor prin care s-a constatat caracterul abuziv al procedurilor judiciare împotriva mobilizării publice, clasificate în funcție de tipul reclamantului și pârâtului.</p> <p>(2) Agenția Digitalizare în Justiție și Administrare Judecătorească publică, trimestrial, pe pagina web oficială rapoarte statistice privind informațiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) se transmit anual Comisiei Europene.</p>		
<p><i>Articolul 21</i></p> <p>Revizuire</p> <p>Până la 7 mai 2030, statele membre furnizează Comisiei datele disponibile privind aplicarea prezentei directive, în special datele disponibile din care rezultă modul în care persoanele vizate de proceduri judiciare împotriva mobilizării publice au utilizat garanțiile prevăzute în prezenta directivă. Pe baza informațiilor furnizate, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel târziu până la 7 mai 2031 și, ulterior, la fiecare cinci ani, un raport cu privire la aplicarea prezentei directive. Raportul respectiv prezintă o evaluare a evoluțiilor privind procedurile judiciare abuzive împotriva mobilizării publice și a efectelor prezentei</p>		<p>Prevedere UE neaplicabilă</p>	

<p>directive în statele membre, ținând seama în același timp de contextul național din fiecare stat membru, inclusiv de punerea în aplicare a Recomandării (UE) 2022/758. Dacă este necesar, raportul este însoțit de propuneri în vederea modificării prezentei directive. Raportul Comisiei se publică.</p>			
<p><i>Articolul 22</i> Transpunere</p> <p>(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 7 mai 2026. Statele membre informează de îndată Comisia în legătură cu textul dispozițiilor respective.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitățile de efectuare a acestei trimiteri se stabilesc de către statele membre.</p> <p>(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>		<p>Prevedere UE neaplicabilă</p>	
<p><i>Articolul 22</i> Intrarea în vigoare</p> <p>Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>		<p>Prevedere UE neaplicabilă</p>	
<p><i>Articolul 24</i> Destinatari</p> <p>Prezenta directivă se adresează statelor membre.</p>		<p>Prevedere UE neaplicabilă</p>	

TABELUL COMPARATIV
al proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative
(combaterea procedurilor judiciare abuzive împotriva mobilizării publice)

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare		
	<p>1. După clauza de adoptare se introduce clauza de armonizare cu următorul cuprins: „Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2024/1069 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică („acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 2024/1069 din 16 aprilie 2024, nr. CELEX: 32024L1069.”</p>	<p>Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2024/1069 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică („acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 2024/1069 din 16 aprilie 2024, nr. CELEX: 32024L1069.</p>
	<p>2. La articolul 2, după noțiunea „interes public” se introduc două noțiuni noi cu următorul cuprins: „<i>mobilizare publică</i> – efectuarea oricărei declarații sau desfășurarea oricărei activități de către persoane fizice sau juridice, în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, a libertății artelor și științelor sau a libertății de întrunire și de asociere, precum și acțiunile pregătitoare, de sprijinire sau de asistență direct legate de acestea, și care privește o chestiune de interes public; <i>proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice</i> – proceduri judiciare care nu sunt inițiate pentru a invoca sau a exercita în mod real un drept, ci au ca scop principal prevenirea,</p>	<p><i>mobilizare publică</i> – efectuarea oricărei declarații sau desfășurarea oricărei activități de către persoane fizice sau juridice, în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, a libertății artelor și științelor sau a libertății de întrunire și de asociere, precum și acțiunile pregătitoare, de sprijinire sau de asistență direct legate de acestea, și care privește o chestiune de interes public; <i>proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice</i> – proceduri judiciare care nu sunt inițiate pentru a invoca sau a exercita în mod real un drept, ci au ca scop principal prevenirea, restricționarea sau sancționarea mobilizării publice, și în cadrul cărora sunt formulate cereri</p>

	<p>restricționarea sau sancționarea mobilizării publice, și în cadrul cărora sunt formulate cereri neîntemeiate. Indicii ale unui astfel de scop sunt, în special:</p> <p>a) existența unui dezechilibru de putere între părți;</p> <p>b) natura disproporționată, excesivă sau nerezonabilă a cererii sau a unei părți a acesteia, inclusiv valoarea excesivă a litigiului;</p> <p>c) existența unor proceduri multiple inițiate de reclamant sau de părți asociate acestuia în legătură cu chestiuni similare;</p> <p>d) acțiuni de intimidare, hărțuire sau amenințări din partea reclamantului sau a reprezentanților reclamantului, înainte sau în timpul procedurilor, precum și conduita similară a reclamantului în cazuri similare sau concurente;</p> <p>e) utilizarea cu rea-credință a unor tactici procedurale precum întârzierea procedurilor, alegerea frauduloasă sau abuzivă a unei instanțe mai favorabile sau renunțarea cu rea-credință la judecată într-o etapă ulterioară a procedurilor.”</p>	<p>neîntemeiate. Indicii ale unui astfel de scop sunt, în special:</p> <p>a) existența unui dezechilibru de putere între părți;</p> <p>b) natura disproporționată, excesivă sau nerezonabilă a cererii sau a unei părți a acesteia, inclusiv valoarea excesivă a litigiului;</p> <p>c) existența unor proceduri multiple inițiate de reclamant sau de părți asociate acestuia în legătură cu chestiuni similare;</p> <p>d) acțiuni de intimidare, hărțuire sau amenințări din partea reclamantului sau a reprezentanților reclamantului, înainte sau în timpul procedurilor, precum și conduita similară a reclamantului în cazuri similare sau concurente;</p> <p>e) utilizarea cu rea-credință a unor tactici procedurale precum întârzierea procedurilor, alegerea frauduloasă sau abuzivă a unei instanțe mai favorabile sau renunțarea cu rea-credință la judecată într-o etapă ulterioară a procedurilor.</p>
	<p>3. Articolul 34 se renumerează și devine articolul 49.</p>	
	<p>4. Capitolul II se completează cu secțiunea 3 cu următorul cuprins:</p> <p style="text-align: center;">Secțiunea a 3-a Cererile vădit neîntemeiate și procedurile judiciare abuzive împotriva mobilizării publice</p> <p style="text-align: center;">Subsecțiunea 1 Dispoziții generale</p>	<p style="text-align: center;">Secțiunea a 3-a Cererile vădit neîntemeiate și procedurile judiciare abuzive împotriva mobilizării publice</p> <p style="text-align: center;">Subsecțiunea 1 Dispoziții generale</p>

	<p>Articolul 34. Obiectul și domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezenta secțiune prevede garanții împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive în litigiile civile inițiate împotriva persoanelor fizice sau juridice ca urmare a implicării acestora în acțiuni de mobilizare publică.</p> <p>(2) Prezenta secțiune se aplică acțiunilor civile care fac obiectul unei proceduri civile, inclusiv cererilor reconvenționale și procedurilor care au ca obiect măsuri de asigurare.</p> <p>(3) În sensul prezentei secțiuni, în cazul cererilor reconvenționale, dispozițiile referitoare la reclamant se aplică părții care a intentat cererea reconvențională, iar cele referitoare la pârât se aplică părții împotriva căreia s-a intentat cererea reconvențională.</p> <p>(4) Prezenta secțiune nu se aplică:</p> <ul style="list-style-type: none">a) procedurilor de contencios administrativ;b) procedurilor reglementate de:<ul style="list-style-type: none">1) Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești;2) Legea nr. 87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești;c) arbitrajului;d) proceselor penale, inclusiv acțiunilor civile din cadrul proceselor penale. <p>Articolul 35. Cererile de garanții procesuale</p> <p>(1) În cazul unei proceduri judiciare pornite împotriva unei persoane fizice sau juridice ca</p>	<p>Articolul 34. Obiectul și domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezenta secțiune prevede garanții împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive în litigiile civile inițiate împotriva persoanelor fizice sau juridice ca urmare a implicării acestora în acțiuni de mobilizare publică.</p> <p>(2) Prezenta secțiune se aplică acțiunilor civile care fac obiectul unei proceduri civile, inclusiv cererilor reconvenționale și procedurilor care au ca obiect măsuri de asigurare.</p> <p>(3) În sensul prezentei secțiuni, în cazul cererilor reconvenționale, dispozițiile referitoare la reclamant se aplică părții care a intentat cererea reconvențională, iar cele referitoare la pârât se aplică părții împotriva căreia s-a intentat cererea reconvențională.</p> <p>(4) Prezenta secțiune nu se aplică:</p> <ul style="list-style-type: none">a) procedurilor de contencios administrativ;b) procedurilor reglementate de:<ul style="list-style-type: none">1) Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești;2) Legea nr. 87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești;c) arbitrajului;d) proceselor penale, inclusiv acțiunilor civile din cadrul proceselor penale. <p>Articolul 35. Cererile de garanții procesuale</p> <p>(1) În cazul unei proceduri judiciare pornite împotriva unei persoane fizice sau juridice ca</p>
--	---	---

urmare a implicării în acțiuni de mobilizare publică, pârâtul poate formula o cerere având ca obiect:

a) depunerea unei cauțiuni, în conformitate cu art. 37;

b) respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate, în conformitate cu subsecțiunea a 2-a;

c) remedii în caz de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, în conformitate cu subsecțiunea a 3-a.

(2) Cererile prevăzute de alin. (1) se judecă de urgență și în mod prioritar.

(3) Renunțarea totală sau parțială la acțiune, modificarea temeiului sau obiectului acțiunii, precum și mărirea sau micșorarea cuantumului pretențiilor din acțiune nu împiedică aplicarea remediilor prevăzute în subsecțiunea a 3-a.

Articolul 36. Susținerea pârâtului în cadrul procedurii judiciare

În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, asociațiile obștești, sindicatele și alte entități, constituite potrivit legii, care au un interes legitim în apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică, pot sprijini apărarea pârâtului, cu acordul acestuia, sau pot depune înscrisuri.

Articolul 37. Cauțiunea

(1) În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, la cererea motivată a pârâtului, instanța de judecată

urmare a implicării în acțiuni de mobilizare publică, pârâtul poate formula o cerere având ca obiect:

a) depunerea unei cauțiuni, în conformitate cu art. 37;

b) respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate, în conformitate cu subsecțiunea a 2-a;

c) remedii în caz de proceduri judiciare abuzive împotriva mobilizării publice, în conformitate cu subsecțiunea a 3-a.

(2) Cererile prevăzute de alin. (1) se judecă de urgență și în mod prioritar.

(3) Renunțarea totală sau parțială la acțiune, modificarea temeiului sau obiectului acțiunii, precum și mărirea sau micșorarea cuantumului pretențiilor din acțiune nu împiedică aplicarea remediilor prevăzute în subsecțiunea a 3-a.

Articolul 36. Susținerea pârâtului în cadrul procedurii judiciare

În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, asociațiile obștești, sindicatele și alte entități, constituite potrivit legii, care au un interes legitim în apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică, pot sprijini apărarea pârâtului, cu acordul acestuia, sau pot depune înscrisuri.

Articolul 37. Cauțiunea

(1) În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, la cererea motivată a pârâtului, instanța de judecată

poate să îl oblige pe reclamant la depunerea unei cauțiuni care să acopere cheltuielile de judecată estimate și să asigure plata de despăgubiri pentru repararea prejudiciului potențial cauzat prin introducerea cererii de chemare în judecată sau a cererii reconvenționale.

(2) Încheierea de admitere a cererii prevăzute la alin. (1) poate fi atacată odată cu fondul, iar cea de respingere a cererii poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a emis cu citarea părților la proces, sau de la comunicare, dacă s-a emis fără citarea lor.

(3) În cazul în care cauțiunea nu a fost depusă în termenul stabilit de instanța de judecată, aceasta este obligată să dispună scoaterea cererii de pe rol.

(4) Prin hotărârea asupra fondului cauzei, instanța dispune, dacă este cazul, și cu privire la restituirea totală sau parțială a cauțiunii.

Subsecțiunea a 2-a Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate

Articolul 38. Cererea de respingere rapidă

(1) Pârâtul poate, până la începerea dezbaterilor judiciare în primă instanță, să ceară respingerea rapidă a cererii de chemare în judecată sau a cererii reconvenționale ca vădit neîntemeiată.

(2) Cererea de respingere rapidă trebuie să cuprindă o expunere a circumstanțelor din care rezultă că cererea de chemare în judecată sau cererea reconvențională are legătură cu implicarea pârâtului în acțiuni de mobilizare publică.

(3) Pârâtul nu este obligat să probeze netemeinicia pretențiilor reclamantului.

poate să îl oblige pe reclamant la depunerea unei cauțiuni care să acopere cheltuielile de judecată estimate și să asigure plata de despăgubiri pentru repararea prejudiciului potențial cauzat prin introducerea cererii de chemare în judecată sau a cererii reconvenționale.

(2) Încheierea de admitere a cererii prevăzute la alin. (1) poate fi atacată odată cu fondul, iar cea de respingere a cererii poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a emis cu citarea părților la proces, sau de la comunicare, dacă s-a emis fără citarea lor.

(3) În cazul în care cauțiunea nu a fost depusă în termenul stabilit de instanța de judecată, aceasta este obligată să dispună scoaterea cererii de pe rol.

(4) Prin hotărârea asupra fondului cauzei, instanța dispune, dacă este cazul, și cu privire la restituirea totală sau parțială a cauțiunii.

Subsecțiunea a 2-a Respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate

Articolul 38. Cererea de respingere rapidă

(1) Pârâtul poate, până la începerea dezbaterilor judiciare în primă instanță, să ceară respingerea rapidă a cererii de chemare în judecată sau a cererii reconvenționale ca vădit neîntemeiată.

(2) Cererea de respingere rapidă trebuie să cuprindă o expunere a circumstanțelor din care rezultă că cererea de chemare în judecată sau cererea reconvențională are legătură cu implicarea pârâtului în acțiuni de mobilizare publică.

(3) Pârâtul nu este obligat să probeze netemeinicia pretențiilor reclamantului.

Articolul 39. Procedura de examinare a cererii de respingere rapidă

(1) Procedura cu privire la cererea de respingere rapidă este scrisă.

(2) Instanța de judecată poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Instanța de judecată poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) Instanța de judecată comunică reclamantului cererea de respingere rapidă și înscrisurile anexate, precum și îi oferă un termen de cel mult 15 zile pentru prezentarea poziției în scris.

(4) Reclamantului îi revine sarcina de a dovedi că cererea de chemare în judecată nu este în mod vădit neîntemeiată. În acest scop, reclamantul trebuie să arate motivele de fapt și de drept, precum și să indice probele pe care se întemeiază, pentru a-i permite instanței să aprecieze dacă cererea de chemare în judecată sau cererea reconvențională este sau nu vădit neîntemeiată.

(5) Neprezentarea poziției de către reclamant nu împiedică instanța în examinarea cererii de respingere rapidă.

(6) Instanța soluționează cererea de respingere rapidă și pronunță soluția într-un termen de cel mult o lună de la data depunerii cererii.

(7) În cazul în care se constată caracterul vădit neîntemeiat al cererii de chemare în judecată sau al cererii reconvenționale, instanța o respinge, total

Articolul 39. Procedura de examinare a cererii de respingere rapidă

(1) Procedura cu privire la cererea de respingere rapidă este scrisă.

(2) Instanța de judecată poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Instanța de judecată poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) Instanța de judecată comunică reclamantului cererea de respingere rapidă și înscrisurile anexate, precum și îi oferă un termen de cel mult 15 zile pentru prezentarea poziției în scris.

(4) Reclamantului îi revine sarcina de a dovedi că cererea de chemare în judecată nu este în mod vădit neîntemeiată. În acest scop, reclamantul trebuie să arate motivele de fapt și de drept, precum și să indice probele pe care se întemeiază, pentru a-i permite instanței să aprecieze dacă cererea de chemare în judecată sau cererea reconvențională este sau nu vădit neîntemeiată.

(5) Neprezentarea poziției de către reclamant nu împiedică instanța în examinarea cererii de respingere rapidă.

(6) Instanța soluționează cererea de respingere rapidă și pronunță soluția într-un termen de cel mult o lună de la data depunerii cererii.

(7) În cazul în care se constată caracterul vădit neîntemeiat al cererii de chemare în judecată sau al cererii reconvenționale, instanța o respinge, total

sau parțial, printr-o hotărâre care poate fi atacată cu apel.

(8) În cazul în care cererea de respingere rapidă este neîntemeiată, instanța o respinge, total sau parțial, printr-o încheiere, care poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării.

Articolul 40. Respingerea rapidă din oficiu

În cazul în care, la etapa pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, instanța de judecată apreciază că există indicii privind caracterul vădit neîntemeiat al cererii, aceasta pune din oficiu în discuția părților chestiunea respingerii rapide a cererii și acordă reclamantului un termen de cel mult 15 zile pentru prezentarea poziției. Prevederile art. 39 se aplică în mod corespunzător.

Subsecțiunea a 3-a
Remediile în cazul procedurilor judiciare abuzive împotriva mobilizării publice

Articolul 41. Cheltuielile de judecată

În cazul în care instanța de judecată constată caracterul abuziv al procedurii judiciare împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, aceasta, la cererea pârâtului, obligă reclamantul la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă nr. 225/2003.

Articolul 42. Despăgubirile

(1) Până la începerea dezbaterilor judiciare în primă instanță, pârâtul poate cere, printr-o acțiune reconvențională, obligarea reclamantului la repararea integrală a prejudiciului patrimonial

sau parțial, printr-o hotărâre care poate fi atacată cu apel.

(8) În cazul în care cererea de respingere rapidă este neîntemeiată, instanța o respinge, total sau parțial, printr-o încheiere, care poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării.

Articolul 40. Respingerea rapidă din oficiu

În cazul în care, la etapa pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, instanța de judecată apreciază că există indicii privind caracterul vădit neîntemeiat al cererii, aceasta pune din oficiu în discuția părților chestiunea respingerii rapide a cererii și acordă reclamantului un termen de cel mult 15 zile pentru prezentarea poziției. Prevederile art. 39 se aplică în mod corespunzător.

Subsecțiunea a 3-a
Remediile în cazul procedurilor judiciare abuzive împotriva mobilizării publice

Articolul 41. Cheltuielile de judecată

În cazul în care instanța de judecată constată caracterul abuziv al procedurii judiciare împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, aceasta, la cererea pârâtului, obligă reclamantul la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă nr. 225/2003.

Articolul 42. Despăgubirile

(1) Până la începerea dezbaterilor judiciare în primă instanță, pârâtul poate cere, printr-o acțiune reconvențională, obligarea reclamantului la repararea integrală a prejudiciului patrimonial

și/sau nepatrimonial cauzat prin procedura judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice.

(2) Prevederile alin. (1) nu exclud dreptul pârâtului de a solicita repararea prejudiciului printr-o acțiune civilă separată, în condițiile legii, inclusiv după soluționarea definitivă a procedurii judiciare abuzive.

Articolul 43. Amenda

(1) În cazul în care instanța de judecată constată caracterul abuziv al procedurii judiciare împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, aceasta aplică reclamantului o sancțiune pecuniară sub formă de amendă, de la 20 la 5 000 de unități convenționale, indiferent dacă aplicarea acesteia a fost solicitată sau nu de pârât.

(2) O unitate convențională constituie 50 de lei.

(3) Amenda se aplică, în fiecare caz, în mod eficace, proporțional și disuasiv. La stabilirea cuantumului amenzii, instanța de judecată ține cont de toate circumstanțele relevante ale cauzei și, în special, de:

a) natura și intensitatea elementelor care indică caracterul abuziv al procedurii judiciare, prevăzute la art. 2 lit. a)–e);

b) impactul procedurii judiciare abuzive asupra pârâtului;

c) resursele financiare disponibile ale reclamantului, în măsura în care acestea rezultă din materialele cauzei.

(4) Amenda se încasează din contul reclamantului și se virează în bugetul de stat.

și/sau nepatrimonial cauzat prin procedura judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice.

(2) Prevederile alin. (1) nu exclud dreptul pârâtului de a solicita repararea prejudiciului printr-o acțiune civilă separată, în condițiile legii, inclusiv după soluționarea definitivă a procedurii judiciare abuzive.

Articolul 43. Amenda

(1) În cazul în care instanța de judecată constată caracterul abuziv al procedurii judiciare împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, aceasta aplică reclamantului o sancțiune pecuniară sub formă de amendă, de la 20 la 5 000 de unități convenționale, indiferent dacă aplicarea acesteia a fost solicitată sau nu de pârât.

(2) O unitate convențională constituie 50 de lei.

(3) Amenda se aplică, în fiecare caz, în mod eficace, proporțional și disuasiv. La stabilirea cuantumului amenzii, instanța de judecată ține cont de toate circumstanțele relevante ale cauzei și, în special, de:

a) natura și intensitatea elementelor care indică caracterul abuziv al procedurii judiciare, prevăzute la art. 2 lit. a)–e);

b) impactul procedurii judiciare abuzive asupra pârâtului;

c) resursele financiare disponibile ale reclamantului, în măsura în care acestea rezultă din materialele cauzei.

(4) Amenda se încasează din contul reclamantului și se virează în bugetul de stat.

Articolul 44. Publicarea hotărârii judecătorești
Instanța de judecată poate dispune, la cererea pârâtului și pe cheltuiala reclamantului, difuzarea informațiilor cu privire la hotărârea judecătorească pronunțată într-o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, în special publicarea integrală sau parțială a acesteia în mijloacele de informare în masă.

**Subsecțiunea a 4-a
Protecția împotriva hotărârilor
judecătorești străine**

Articolul 45. Refuzul recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești străine

Recunoașterea și/sau executarea unei hotărâri judecătorești străine, pronunțate în urma unei proceduri judiciare inițiate împotriva unei persoane fizice domiciliată în Republica Moldova sau a unei persoane juridice cu sediul în Republica Moldova ca urmare a implicării sale în acțiuni de mobilizare publică, este refuzată în cazul în care procedura respectivă a fost vădit neîntemeiată ori abuzivă potrivit prezentei legi ori, după caz, pentru un alt motiv dintre cele prevăzute la art. 471 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003.

Articolul 46. Despăgubirile

(1) În cazul în care un reclamant cu domiciliul sau sediul într-un alt stat a inițiat, în fața unei instanțe dintr-o jurisdicție străină, o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice, îndreptată împotriva unei persoane fizice domiciliată în Republica Moldova sau a unei

Articolul 44. Publicarea hotărârii judecătorești
Instanța de judecată poate dispune, la cererea pârâtului și pe cheltuiala reclamantului, difuzarea informațiilor cu privire la hotărârea judecătorească pronunțată într-o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice, inclusiv în cazul respingerii rapide a cererilor vădit neîntemeiate conform subsecțiunii a 2-a, în special publicarea integrală sau parțială a acesteia în mijloacele de informare în masă.

**Subsecțiunea a 4-a
Protecția împotriva hotărârilor
judecătorești străine**

Articolul 45. Refuzul recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești străine

Recunoașterea și/sau executarea unei hotărâri judecătorești străine, pronunțate în urma unei proceduri judiciare inițiate împotriva unei persoane fizice domiciliată în Republica Moldova sau a unei persoane juridice cu sediul în Republica Moldova ca urmare a implicării sale în acțiuni de mobilizare publică, este refuzată în cazul în care procedura respectivă a fost vădit neîntemeiată ori abuzivă potrivit prezentei legi ori, după caz, pentru un alt motiv dintre cele prevăzute la art. 471 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003.

Articolul 46. Despăgubirile

(1) În cazul în care un reclamant cu domiciliul sau sediul într-un alt stat a inițiat, în fața unei instanțe dintr-o jurisdicție străină, o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice, îndreptată împotriva unei persoane fizice domiciliată în Republica Moldova sau a unei

persoane juridice cu sediul în Republica Moldova, aceasta din urmă poate solicita instanței în a cărei circumscripție își are domiciliul sau sediul despăgubiri pentru prejudiciul suferit și pentru cheltuielile suportate în legătură cu procedura aflată pe rolul instanței străine.

(2) Dacă procedura se află pe rolul instanței străine, instanța din Republica Moldova poate suspenda judecata acțiunii în despăgubiri până la pronunțarea hotărârii de către jurisdicția străină.

Subsecțiunea a 5-a Informații și transparență

Articolul 47. Informarea

Oficiul Avocatului Poporului publică pe pagina sa web oficială informații privind garanțiile procesuale, remediile disponibile și măsurile de sprijin existente în temeiul prezentei legi, inclusiv campaniile de sensibilizare desfășurate, precum și orice alte informații relevante.

Articolul 48. Colectarea de date

(1) Agenția Digitalizare în Justiție și Administrare Judecătorească este responsabilă de colectarea și raportarea datelor statistice cu privire la:

- a) numărul cererilor de respingere rapidă depuse;
- b) numărul cererilor de chemare în judecată sau al cererilor reconvenționale respinse ca neîntemeiate în temeiul subsecțiunii a 2-a;
- c) numărul și tipul cererilor depuse în temeiul subsecțiunilor a 3-a și a 4-a;
- d) numărul hotărârilor și deciziilor prin care s-a constatat caracterul abuziv al procedurilor

persoane juridice cu sediul în Republica Moldova, aceasta din urmă poate solicita instanței în a cărei circumscripție își are domiciliul sau sediul despăgubiri pentru prejudiciul suferit și pentru cheltuielile suportate în legătură cu procedura aflată pe rolul instanței străine.

(2) Dacă procedura se află pe rolul instanței străine, instanța din Republica Moldova poate suspenda judecata acțiunii în despăgubiri până la pronunțarea hotărârii de către jurisdicția străină.

Subsecțiunea a 5-a Informații și transparență

Articolul 47. Informarea

Oficiul Avocatului Poporului publică pe pagina sa web oficială informații privind garanțiile procesuale, remediile disponibile și măsurile de sprijin existente în temeiul prezentei legi, inclusiv campaniile de sensibilizare desfășurate, precum și orice alte informații relevante.

Articolul 48. Colectarea de date

(1) Agenția Digitalizare în Justiție și Administrare Judecătorească este responsabilă de colectarea și raportarea datelor statistice cu privire la:

- a) numărul cererilor de respingere rapidă depuse;
- b) numărul cererilor de chemare în judecată sau al cererilor reconvenționale respinse ca neîntemeiate în temeiul subsecțiunii a 2-a;
- c) numărul și tipul cererilor depuse în temeiul subsecțiunilor a 3-a și a 4-a;
- d) numărul hotărârilor și deciziilor prin care s-a constatat caracterul abuziv al procedurilor